

Såfremt Finanstilsynet konstaterer, at der er opnået bestemmende indflydelse i strid med nr. 1 eller 2, skal tilsynet påse forholdets berigtigelse, om nødvendigt ved at påbyde, at de pågældende investeringer helt eller delvis afhændes, såfremt andre former for berigtigelse ikke kan komme i stand.

I tilfælde af at det er blevet nødvendigt at påbyde afhændelse, vil afgørelse af hvilket selskab, der skal afhænde, blive truffet ud fra rimelighedshensyn, idet der særligt vil blive taget hensyn til erhvervelsestidspunktet m.v. Princippet i §§ 69 eller 70 om afhændelse af egne aktier vil kunne anvendes tilsvarende.

Efter den gældende lov kan et enkelt forsikrings-selskab ikke erhverve bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed. Det er derimod tilladt for flere forsikrings-selskaber og/eller pensionskasser at erhverve bestemmende indflydelse i erhvervsvirksomheder forudsat at investeringen foretages gennem et kapitalformidlingsaktieselskab. Efter lovens § 6, stk. 4, er det imidlertid tillige en betingelse, at intet forsikrings-selskab eller pensionskasse besidder mere end 15% af aktiekapitalen i et sådant kapitalformidlingsaktieselskab eller på anden måde opnår en større indflydelse. Denne begrænsning indebærer, at et kapitalformidlingsaktieselskab skal bestå af mindst 7 forsikrings-selskaber og/eller pensionskasser. Da forsikrings-selskaberne og pensionskasserne konkurrerer indbyrdes har bl.a. denne begrænsning medført, at der i praksis ikke er gjort brug af muligheden for at investere i erhvervslivet gennem sådanne kapitalformidlingsaktieselskaber.

Det foreslås derfor at ophæve den eksisterende begrænsning i lovens § 6, stk. 4. Fremover vil efter forslaget til stk. 2, alene gælde den begrænsning, at der skal være mindst to deltagere i et kapitalformidlingsaktieselskab, enten to forsikrings-selskaber eller pensionskasser eller et forsikrings-selskab og en pensionskasse, som hver højst må besidde 50 pct. af aktiekapitalen i kapitalformidlingsaktieselskabet. Det følger af, at det enkelte forsikrings-selskab eller pensionskasse efter nr. 1 ikke må erhverve bestemmende indflydelse over et kapitalformidlingsaktieselskab, men at nr. 2 tillader flere forsikrings-selskaber i fællesskab at udøve en bestemmende indflydelse over et kapitalformidlingsaktieselskab.

For skadesforsikrings-selskaber findes de væsentligste regler for anbringelse af selskabets midler i vedtægterne, der skal godkendes af Finanstilsynet, jf. lovens § 21, stk. 1, nr. 18. Som udgangspunkt for, hvilke anbringelsesmuligheder Finanstilsynet godkender, anvendes en standardvedtægt, hvis indhold svarer til lovens § 135, jfr. forslaget § 128, dog med den forskel, at der ikke er fastsat procentuelle begrænsninger. Endvidere sætter den almindelige retsgrundsæt-

ning om ansvarlig formueforvaltning i lovens § 87, jf. nedenfor, grænser for skadesforsikrings-selskabernes adgang til at anbringe midler i kapitalformidlingsaktieselskaber. Endelig indeholder forslaget § 130 under nr. 19 en bemyndigelse til, at Finanstilsynet om nødvendigt kan begrænse selskabernes placeringsmuligheder.

For livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser gælder de almindelige placeringsbegrænsninger i forslaget nr. 19, § 128 og § 129. Efter forslaget § 129 må et livsforsikrings-selskab i en enkelt virksomhed højst placere et beløb svarende til 2 pct. af de samlede passiver. For så vidt angår anbringelse af midler i et kapitalformidlingsaktieselskab gælder denne begrænsning dog alene de forsikringsmæssige hensættelser. Efter forslaget § 128 skal et beløb svarende til mindst 75 pct. af livsforsikrings-hensættelserne placeres i særligt sikre aktiver, der ikke indbefatter investeringer i erhvervslivet. Det enkelte selskabs samlede investeringer i erhvervslivet er således begrænset til den resterende del af balance-summen.

Kapitalformidlingsaktieselskaber er ikke nævnt i forslaget § 6a, stk. 1, om accessorisk virksomhed, da der er tale om anbringelse af midler, en virksomhed som både kan og skal udøves som hovedvirksomhed af forsikrings-selskaberne.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at som hidtil er forsikrings-selskabernes og pensionskasserne ledelser efter almindelige retsgrundsætninger og lovens § 87 forpligtet til – og har ansvaret for – at anbringe selskabets kapital på en hensigtsmæssig og for forsikringstagerne tjenlig måde, således at selskabet til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser. Det vil sige, at ledelsen i sin generelle investeringspolitik må sørge for så stor en spredning af de samlede investeringer, at selv om enkelte investeringer måtte vise sig uholdbare, vil selskabet kunne udrede de løbende forpligtelser samt kunne honorere fremtidige ydelser i henhold til det godkendte tekniske grundlag inklusive de allerede givne bonustilsagn.

I lyset af de foreslåede øgede muligheder for investering i kapitalformidlingsaktieselskaber vil det være hensigtsmæssigt, at direktører i forsikrings-selskaber og pensionskasser kan være medlem af bestyrelsen i kapitalformidlingsaktieselskaber, som forsikrings-selskabet eller pensionskassen har investeret i. Det forudsættes derfor, at Finanstilsynet i almindelighed vil meddele tilladelse hertil efter lovens § 90, stk. 4.

Stk. 3 definerer kapitalformidlingsaktieselskaber som aktieselskaber, hvis formål alene er at erhverve ejerandele eller i øvrigt anbringe midler i erhvervsvirksomheder. Kapitalformidlingsaktieselskaber må